

ՏԱՍՆԵՐՈՐԻ ՏԱՐԻ

ՄՇԽԿ

Տարեկան գինը 10 ռուբլի, կես տարեկանը 6 ռուբլի:
Առանձին համարները 5 կոպեկով:

Թիֆլիսում գրվում են մեծապես կարգադրուած մէջ:

Առարարապետացիք սխեմա են ուղղակի
Երևան, Редакция «Мшак»

Կորագրատուից բաց է առատակաւ 10—2 ժամ
(Բացի կիրակի և տան օրերէն):

Սոցիալաբարձիւն շնորհակալ է ամեն լիզուով:

Սոցիալաբարձիւններէ կանոն գնորում են
խորանայր թուին 2 կոպեկ:

ԲՈՎԱՆԴԱԿՈՒԹԻՒՆ

Հասարակական հանելուկ.— ԵՆՔԻՆ ՏԵՍՈՒ-
ԹԻՒՆ, Նամակ խմբագրին: Ներքին լուրեր.—
ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ, Գաղաքական տեսու-
թիւն: Արտաքին լուրեր.— ԽԱՌՆ ԼՈՒՐԵՐ,
— ՀԵՌԱԳԻՐՆԵՐ, — ՅԱՅՏԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐ,
— ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ, Գաղտնի թիւ:

ՀԱՍԱՐԱԿԱԿԱՆ ՀԱՆԵԼՈՒԿ

Թիֆլիսը գուցէ բացառութիւն է ամբողջ աշխարհիս երեսին: Մի քաղաք, որ ապրում է ոչ թէ միայն առանց որ և է իդէալներին, որ չունի իր մտաւոր և բարոյական յատկանիշը, իր ուղղութիւնը, իր գոյնը, բայց որ ապրում է առանց որ և է մտաւոր կեանքի: Մի քաղաք, որ ամբողջապէս ապրում է փոքրիկ և փոքրիկ համար, մարդիկ որոնք ապրում են առանց մտաւոր կեանքի, առանց գլխի:

Թիֆլիսացու համար փորը գրկաւոր բանն է, փորը կեանքի նպատակն է, իսկ գլուխը, մտաւոր կեանքը, մտաւոր զարգացումը, որ և է դադարաբերութիւնը հետաքրքրելիք ոչ թէ միայն երկրորդական բան է, բայց բոլորովին էլ չը կայ նրա համար:

Թիֆլիսցին մի տեսակ հրէշ է, մի այլանդակ, տձև, անհասկանալի երևոյթ է, մի տեսակ կինտո սատիր է, որի համար

ամեն բան հանաք է, ամեն բան դարդակ, աննպատակ, ճանճրայի, աւելորդ, յիմար բան է երևում: Բացի փողից ու փորից: Արա համար ոչ թէ միայն ոչինչ սուրբ բան չը կայ, բայց և ոչինչ բարձր, յարգելի բան չը կայ նրա աչքում:

Ի՞նչ է հետաքրքրում թիֆլիսցուն. ուսումնարանը, — ոչ, լրագիրը, — ոչ, թատրոնը, — ոչ, եկեղեցական քարոզը, — ոչ, դաստիարակութիւնը, — ոչ, ընթերցարանը, — ոչ, ներքին հասարակական հարցերը, — ոչ, քաղաքականութիւնը, — ոչ,...

Ի՞նչ ազդութեան է պատկանում թիֆլիսցին. նա ինքն էլ չը գիտէ: Աս ուս չէ, հայ չէ, վրացի չէ, թուրք չէ, եւրոպացի չէ,...

Ի՞նչ լիզուով է խօսում թիֆլիսցին: Աս ինքն էլ չը գիտէ. նա խօսում է ամբողջ օրը խառն ամեն տեսակ լիզուներով և ոչ մինը քիչ թէ շատ օրինաւոր կերպով չը գիտէ:

Թիֆլիսցին մի հասարակական հանելուկ է, բայց մի հանելուկ, որ շատ հեշտ է լուծվում: Դա մտաւորապէս սպառված, ուղեղով անբարոյականացրած, ապականված մի էակ է:

Ինչ մտաւոր կամ բարոյական

հիմնարկութիւն կամ ձեռնարկութիւն աջողվում է թիֆլիսում, — ոչ մինը:

Հիմնեցէք մի լրագիր կամ ամսագիր, լինի նա ուսանելի, հայերէն կամ վրացերէն լիզուով, — թիֆլիսում նա չի աջողվի: Կազմեցէք թատրոնական խումբ, — թատրոնի գործը փասաներ կունենայ: Բաց արեք մի գրադարան, ընթերցարան, — այդ հիմնարկութիւնները ձեռք անհնարին կը լինի պահպանել: Կարգեցէք դաստիարակութիւն, — ոչ ոք չի գայ:

Թիֆլիսում բոլոր զարոցները վատ են գնում և չեն պահպանվում երկար ժամանակ, բացի կառավարութեան զարոցներից, որոնք կառավարութենից նիւթական օժանդակութիւն են ստանում, ընկերութիւնները նոյնպէս չեն աջողվում:

Թիֆլիսացու համար փողը ոչ թէ մի զոց է կեանքի մէջ, այլ նպատակ, որովհետեւ նրա հետ կապված են նրա համար երկու բաւականութիւններ՝ փորի կուշտ լինելը և սեռական յարաբերութիւնները: Այդ երկու բաւականութիւնից դուրս թիֆլիսացու համար ոչինչ չը կայ:

Աս գնում է օսկրա, որովհետեւ երգիչ դերասանուհին գեղեցիկ է, նա նայում է երգչուհու

վրա ոչ թէ երաժշտութիւնը, երգեցողութիւնը վայելելու տեսակետից, այլ նայում է նրա վրա միմիայն ինչպէս կնոջ վրա, մարմնի վրա և յոյս ունի համեկ իր նպատակին....

Աս հետաքրքրվում է բանկերով և ֆարրիկաներով ոչ թէ այն պատճառով որ նրա համար թանկ է նպաստել երկրի առևտրական և արդիւնազորական կեանքի զարգացմանը, — այլ միայն իր անձնական շահերի տեսակետից:

Աս դառնում է Արսիսեան զարոցի հոգաբարձու ոչ թէ այն պատճառով, որ հետաքրքրվում է ազգային լուսաւորութեան գործով, այլ նրա համար որ իր գիրքի միջոցով կարողանայ տեղաւորել իր անընդունակ և քաղցած ազգականներին որպէս վարժապետներ զարոցի մէջ և ինքն էլ ազատվի նրանց պահելու հոգսից....

Աս ձգտում է դուժայի, ուղարակայի անդամ դառնալ, ոչ թէ թելադրված լինելով հասարակութեանը անկեղծ ծառայելու, նրան օգտաւէտ լինելու զգացմանից, այլ որովհետեւ այս կամ այն պաշտօնը ձեռք բերելով կարելի է աւելի հեշտութեամբ պարագի պողրիազներով, աւելի

ԴԱՆԻԹ ԲԵԿ

Գ Ա Տ Մ Ա Կ Ա Ն Վ Է Գ

(1722—1728)

Ը.

Բուրք, որի վրա գտնվում էր մատուցը, ծածկված էր ուխտաւորների խառն թաղմանով: Ամբողջ Մրցիկներ այնտեղ էր: Ինչպէս ասում են՝ անց գցելու անց չը կար: Մատուցի կործանումը, քայքայումը փշառակների վրա վառվում էր հազարաւոր մանր, որ նուրբում էին ջերմանոց ձեռքերով: Ողբ լսվում էր ծիւղոց խուկի սրբազան անուշաուրիներ:

Բայց ուխտաւորների մեծամասնութեանը այնքան չէր հետաքրքրում մատուցի սրբաւայրը, որքան այն մրցիկները, որ պիտի կատարէին այսուր: Նրանք իրանց կրօնական պարտքը վերստին էին համարում. մանր էին վառել, խուկ էին ծիւղել, անոնք մատուցներ էին մորթել, իսկ այժմ կամենում էին դուրսնանալ:

Մեծ պարանի գերդաստանը, իր ուխտը կատարած լինելով, առանձնացել էր մատուցի փոքր ինչ նեւու, զարուր ընկալներով: Կամեցողների ներքոյ: Այստեղ նորաբաց խառնի վրա տարածված էին պարսկական նախշու գորգեր և նրանց վրա շարված էին փայտեկ մուխարաներ, պատած մատաքեայ գոյնզգոյն կերպաներով: Մեծ պարանի տիրուհին, փայտ լեձ մայրը, ծայրագոյնի նստած էր Արիլ թուազի որդու տիկնոջ՝ Մելախայի հանգիւղ, և նապու խաղաղաստանի իրանց մէջտեղը գրած, նապի էին խաղում: Նա

և առաջինի կին: Իստակաթիւնը Թամարի մասին էր:

— Ինձ չար, դատաւ, ասում էր պատուր.— Ինձը չու տղայ է, սիրուն, շնորհով, ջանքով էլ ինչ է պակաս: Գլխի մազերի նորաբարձը անտեր ունի. նրա ապրանքին թիւ ու համար չը կայ: Նա սիրում է Թամարին, ինձ ասել է, որ սիրում է. ինձ մեր անց է ընդունում նա: Տուր աղջիկդ, ուզում է, ասուր, նրանից չու փեսայ չես գտնի:

— Ո՞վ է պատում նրանից չար, պատասխանեց խորթ մայրը զարթած ձայնով.— բայց որ այդ ստանալի ծնունդը չէ ուզում, ես ինչ պիտի անեմ:

— Ստանալի ծնունդը որն է, չուզին որն է. ինչ ասել է՝ չէ ուզում. աչքը անն, ուղիւ տուր, խոսեց պատուր նայելու զարթած ձայնով.— Գու, ինչպէս էլ որ լինի, նրա մեր անցն ես, նա ինչ իրաւունք ունի քո կամքին հակառակ կենայու:

— Ասում է կը գնամ ջուրը կրկնեմ, ինձ կը խնայեմ ու կամին չեմ ուզի: Միթէ գու նրա ընտրութիւնը չես իմանում, թէ ինչ տեսակ անզգամն է:— Ես գրանից չեմոյ ինչ կարող եմ անել, նարքեց խորթ մայրը, իրան չուարած անւայնելով:

— Ի՞նչ կարող ես անել... կրկնեց պատուր զուրկ շարժելով.— շատ բան կարող ես անել, շատ աղջիկներ սկսում ասում են՝ ինձ կը խնայեմ, կը գնամ ջուրը կրկնեմ... բայց չէնց որ փեսայի անցն եկամ նպատակը հազնում են, ամեն բան մտածում են... Թամարը այդ միջոցին համեմատելով, որ խաղաղութիւնը իր մտին է, մի քանի իր հասակակից աղջիկների նեւ հեռացու, ասելով:

— Ինձը, Սալմէ, դեպի այն կողմը տեսնում ես, ինչ չու թուակ են այնտեղ խոտերը: Նա ցոյց տուց ըլուրի ստորաք, որտեղից սկսվում էր մի նաթ, կանոնադար տարածութիւն, որ համեմ էր մինչև կուրի տիր:

Մանկահասակ իշխանագուն աղջիկները, սրագոյն աղջիկների նման, խուսում սկսեցին վազել դեպի ըլուրի ստորաք: Նրանք ուրախ էին, որ վերջապէս ազատվեցան իրանց մայրերի, պատու աստերի և մորթողների ձեռքերի ներկայութեանից և այժմ կարող էին ազատ շուռը քաշել:

Թամարը այսուր, անտիմարութեան վայելուքի համեմատ, նազել էր իր ամենամեծագոյն նպատակները: Իստակները զարդարած էին սակեայ ապարանջաններով, իսկ պարանոցը սակով և գոյնը գոյն յուրաններով հիւսված մանկակով: Մէջքին կապած ունի իր նուրբուցու մեր ծանրագին քանաքը: Մետաքսեայ, ծիրանեցոյն գերտի տակից դուրս էին նայում նրա փայրիկ սակները, սեղանի կարմիր մաշիկների մէջ: Աղջիկներ խուսքը ցրել եկաւ գոյտերի մէջ, ծաղիկներ էին սրանում: Թամարը և Սալմէն չես մնացին Վերջինը Արիլ թուազի որդու աղջիկն էր:

— Այն ուժ ոչխորներն են այնտեղ արածում, հարցեց Սալմէն, խոսք բաց անելով:

— Ի՞նչ ոչխորներ, պատասխանեց Թամարը, որպէս թէ այն չէ նկատում:

— Չես տեսնում, անա այն նեւու որ ըլուրների վրա, որ ծածկված են մանր թուփերով:— Այս կողմը մտիկ տուր, տես, այս կողմը, ասաց Սալմէն մի ձեռքով բռնելով Թամարի թեւից, իսկ միւս ձեռքը պարզելով դեպի ոչխորները:— Չիմաց տեսնում եմ... պատասխանեց Թա-

դիրին է հասնել նիւթական հարստահարութեան...

Այս չք մտանանք որ մեր նրկարագրված տիպը ոչ թէ միայն անուս, կինսո, բարձրա թիֆլիսցին է, ամբոխի թիֆլիսցին, բայց և բարձրագոյն ուսում ստացած, ինտելիգենցիային պատկանող թիֆլիսցին:

Թիֆլիսցին ուրիշ մինչև զլուս անբարոյականացրած մի էակ է, որի համար ոչինչ մտաւոր, բարոյական և հոգևոր նպատակ չը կայ կեանքի մէջ: Հարստահարի, կողոպտի ու մ և ինչքան կարող ես, փորդ կշտացրու և քե՛ք արա, — ահա թիֆլիսեցու դէպքը:

Թիֆլիսցու կեանքը մի անընդհատ անանական օրգիս է, առանց մի ամենաչին նշոյն անցած մտաւոր կեանքի:

Բայց ինչպէս, ինչ պատճառով անող և դժբաղդ հանգամանքների շնորհով կազմվել է այդ տեսակ այլանդակ, հրէշաւոր արարած, — ահա մի հասարակական հանելուկ:

Այն ինչ գերնական ոյժ, ինչ զօրութիւն հարկաւոր է այդ տեսակ անբարոյականացրած, մարդկային ամեն արժանաորութեան մէջ մտաւոր կեանքի նշոյն անցած ներշնչելու, ո՞վ կը վնի այն հրաշայի, աստուածալին ոյժը, որ կը սթափնցի մի ամբողջ ապականված հասարակութիւն իր սարսափելի, մշտական օրգիայից, և կը գցի նրա մէջ մտաւոր առաջադիմութեան առաջին սերունդը, բարոյական, մտաւոր ձգտումների, հասարա-

կական իդէալների առաջին կայծը...

Այս ք, բացի մի անողորմ ոյժից, ժ ա մ ա ն ա կ ի ց, որ հետզհետե կը հնձի, կը մաքրի մեր ժամանակակից ապականված հասարակութեան երկու երևք սերունդներ, կեանքից գերեզման տեղափոխելով նրանց և ապարկեղ բանայով նոր, աւելի թարմ, աւելի ազնիւ սերունդի առջև:

Գ. Ա.

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ՆԱՄԱԿ ԻՄՔԱԳԻՆ

Թիֆլիս, 6 փետրվարի

Նուստս սպանտեղի Ղուկաս Ղուկասեանց, Զանապարհորդելով զկայի Ռուսաստան իմ առեարական զործերով, Կանգնեցայ Բոստով (Գոնի գրա) Խանութի Ռուսոֆի տանը, որ իմ երկրացի է և որտեղ բացի մեզանից կային սարևաստեղներէջ շատերը և նոյնպէս այլ քաղաքացի հայեր: Ինչոցի ժամանակ առաջարկեցինք հաւարել զրամ յոգուս Թիբլիսի մեր նայ սովատանը և զբարձրները: Գուճարեցան 96 թուրք, որ և ուզարկուս եմ խորագրութեանց նուիրաստների ցուցակի նա միասին: Փոքր խնդրում եմ հասցնել ըստ պատմանելոյն, իսկ անունները սպասքրել «Մշակ» լրագրում:

Ղուկաս Ղուկասեանց 5 թ., Գուսպար Ապրիկեանց 2 թ., Գալուստ Ապրիկեանց 5 թ., Աւագ փարսապանով 5 թ., Եղբայր Բուճանեանց 15 թ., Սահման Աւետով 5 թ., Խանութի Ռուսոֆով 5 թ., Գարսիսի Յուճեանց 3 թ., Գարսիսի Սահման 2 թ., Մարտա Ապրիկեանց 3 թ., Գուսպար Ապրիկեանց 3 թ., Սահման Մազաքեանց 1 թ., Բարայ Մնացախանով 2 թ., Կուսայ Կաստանց 1 թ., Սահմանուս Ասարեանց 3 թ., Եղբայր Մազաքեանց 15 թ., Սահման Սարգսեանց 1 թ., Մահմանի Սալաթ Փատարեանց 2 թ., Եղջ իւստաֆեղեանց 3 թ., Աւարել Սեանով 3 թ., Վարդան Գարսիսեանով 1 թ., Աւարել Բուստարով 1 թ., Խոջայ Կարապետով 1 թ., Սարգսի Տէր Գարսիսեանց 1 թ., Մեարոյ Բարսիսեանց 1 թ., Գերոյ Էփրով 2 թ., Գարսիսի Սալաթեանց 1 թ.,

Մարտիս Զուլեմով 1 թ., Բարայ Գալիթեանց 3 թ., Բնագաներ գուճարն է 96 թ.:

Ղուկաս Ղուկասեանց

ՆԵՐՔԻՆ, ԼՈՒՐՔԻ

Մարտի 8-ին Թիֆլիսի Վանքի մայր-եկեղեցում, ներկայութեանը սրբազան Գրիգոր եպիսկոպոս Ազատիկեանցի և քաղաքի ամբողջ նայ հոգեբանութեան՝ շրջ կերպով կատարեցան հանգուցեալ կոյոր Ալեքսանդր Նիկոլաւիչի հոգեանցիտար: Եկեղեցին լի էր նայ նասարակութեան բազմութեանը: Ազատիկեանց եպիսկոպոսը մի ձուտ անց կայսրի մահում առիթով և ինչեց այդ ձուտի մէջ հանգուցեալ Յուզուսի իր նպատակներին պատ ըլլոր բարեբարութիւնները:

Երէկ, մարտի 10-ին, Թիֆլիսի գաղաստանական պաշտամ ընծեցան Ալեքսանդր Ալեքիզովի գործը, որ մեզապրում էր Բեճանովի սպանութեանը մասնակցելու մէջ: Ալեքիզովի պաշտպան պ. Աննիբրիտ Արմաւի էր: Փայտար արդարացրեց Ալեքիզովին և ոչնչացրեց Գանձակի նախնական գաղաստանի վերաբ, որով նա գաղաստանացիները էր 12 տարեայ տաճանակից աշխատանքներին:

Վարդան արզն զգացում էր գերանականաներէն բաւարարի անհրաժեշտութիւնը: Այժմ պ. Պարսիկ խնդրում է մեզ յայտնել, որ շուտով հրատարակելու է այդ տեսակ բազմաթիւ վիճակում և որ զանկացողները զրգն այդ թատարանին, կարող են դիմել պ. Ե. Գաղաստանի մազաքից Թիֆլիսում, Կոթայովի փողոցի վրա:

Շնորհակալութեանը ստացանք զնորագրաւ Մարտիկի ուսուցիչ լեզուով տպւած Օսմանեան թիւրքերի փորր-Արայում երեւալ և նրանց ձեռքով Կ. Պարսի նուանելը՝ վերագրով փոքրիկ բրոշուրը (Поваление османскихъ тюрковъ въ Малой Азіи и завоеваніе ими Константинополя). Այդ յոգուած նախ տպւեցան «Кавказскій Курьер» լրագրի բանասիրական բաժնի մէջ: Եզրուածը պարունակում է իր մէջ մի քանի նասարգրի պատմական տեղեկութիւններ:

ԳԻՐԵԼՆԻՑԻՑ տիկին Զոփիսիմ Աստուածատուրեանցեց ստացանք 68 թուրք նստեւալ նստեւալով «Յուճար տեղի 30-ին քաղաքիս Թասերասիբայ խուճը մի ներկայացուցի տեսեց, որից գալաջան 68 թուրք զուս արդիւնք

մայրը զեւ տար-տար խուճում էր պատուի նստ Արիտրոյները տակաւին չէին վերագրանել իրանց զուսարձախի զրուսներին:

Մեծ պարտը մի բարձրանալով տպանալ էր, այն նախ տպանալերից մէկը, որ տեղեւում է Ղուկասը: Նստեւալով իր ինների բարձր զագրութիւնին: Կտեղեւում պիտու բարձրար տպեցուցութիւնը երեւի թրթում, անհաթ կային բարձրին կարմիր գոյն էր տպանել լուրջին նստ խուճեւում: Նոյն գոյնը տարածում էր նրա աւանդների և խորաններով պատում, ծալ-ծալ պարտանցի վրա: Այժմի մէջ արեւն կար այդ տպան էր նրան մի առանկին վայրենի ընտարութիւն, որը մի և նայն ժամանակ արտասայտում էր կատարեալ անհոգութիւն: Բարձրութիւն տեղեւում երեւի վրա նաստ ընկերը ձգում էին մինչև անհանելոքը: Եկեղեցի վրա առանկին ուչարութիւն էր զարձարած, բացի շրթուների մազերից, աւելացրած էր նրանց նստ և մեծ քանակութեանը մասնակցելը: Գրիկն զրամ ուչը բուխարայի սե մարից փոքրիկ զգակ, որ թեւեւում էր զկայի աջ անկանի կողմը: Զարն էր փարդապոյն մարտարից կարված, կարճ բուխարայ, զարդարած ունիթիկ եղբորով: Մէջը գուճարած էր ունի քանարով, որից քար էին ընկած՝ առջինը արժարեպատ, երկայն խնչար, իսկ կողքից, նոյնպէս արժարեւով պատած, կեն թուրքի խաւաղի մասնակցեալ կերպարից կարված լայն շարժարի ստարին մասերը խրած էին մարտարայն կարաց պատարաստ լաւիւրի մէջ, որունք Թիֆլիսի նստ խորագրների մասնարտն էին: Մեծ պարտն ալխամ թէ հոգուստի մեւերով և թէ զձեռքերով չէին զանազանում նրանից: ասրերութիւնը միայն հոգուստների նիթների և գոյնների մէջ էր, որունք աչքի էին

շաղկապեց շայտամանի սովասանքներին: Այս զուճարը ուզարկելով խորագրութեանց կը խնդրեմ հասցնել, որ հարկն է և «Մշակի» միջոցով ստացան մասին տեղեկացնել հասարակութեանը:

Մեզ նազարգում են ՎԵՐԻՆ-ԱՎԵՈՒԼԻՍԻՑ, որ փետրվարի 28-ին այդանց կատարվում էր յանգուցն եղեւնացործութիւն: Աւագակները զիւր ժամանակ մասում են տեղ Սիմեոն քանանուս Արզարեանի տան քաղը, զուս են կանուս մը հորը և էր նա երեւում է զաների մէջ, նրան բանում են և ոչխարի պէս մարթում են: Եկայ ընտարանից տանում են նրա բոլոր զարմանկ կայքերը: Թղթակիցը Ազատիկի տանուակեր ուչարութիւնը զարձում է այդ տերտարի անցքի վրա:

Երեք չորս որ Ռուսաստանի փառար չէր եկել Թիֆլիս, Կովկասեան սարերի վրա եկած անանցների միւսների պատճառով երէկ վերջապէս ստացանք երկու փառար:

ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ՔԱՂԱՔԱՎԱՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

Անգլիական պարլամենտից ընդունված արիպողական ըկլի քործադրութիւնը որգին սկսեցեալ Նրանդայի մէջ: Այդ օրէնքի հիման վրա կայանաւորված են կալուածական միւսեւան երեք անգամներ և այդ կայանաւորութիւնների լուրջ շուտով տարածվեցաւ ամբողջ աշխարհի մէջ: Արիկ պետութիւնների մէջ այդպէս չէ լինում: Նրանց մէջ կարող են կայանաւորվել հարիբաւոր մարդիկ և այդ մասին ոչ մասուր և ոչ հեռագիրը ոչինչ տեղեկութիւն չեն հազարդի և այդպիսի իրողութիւնները աննկատելի կը թանու շատ երկիրներ խնայեւ կարող են նախանձով նայել այն բացուական զրուճեան վրա, որի մէջ ոյժ գտնվում է Նրանդային:

Նորբուսու հեռագիրը հազարդեց, որ անգլիական կառավարութիւնը բաններից զինազարս է խնդրել: Այդ առիթով Գլազգուս յայտնեց համայնքների մողի մէջ որ կառավարութիւնը չէ հրամայել անգլիական գործերի հրամանատար գններով

զարկում իրանց վրա խայտարակաւութեւր — Ի՞նչու, այդպան ուչացար, նորքեց մեծ պարտի տերութիւն, նաստու խաղատարանալը Թ կողմ զնկով, և ուրախ մոխար երեւին սթէ վրա կանդեւում, էր նրա վեւախա տակով իր խուճի նստ մտեցաւ կանանց հասարակութեանը:

Ի՞նչպէս շուշանայի, պատասխանեց նա րուստանայ խորտուսումով.— այդ անպիտան Արիկ ժամերով պանց ինձ:

Արիկ ուրախութեանց սկսեց ծախ սոլ: Բայց տրուսումն ստատիկ նստարքարում էր, թէ անպիտանը՝ ինչ առիթով կարող էր ուչացնել իր անուսները: Երբ բոլորը նստեցին գորգեր վրա, ինչն էլ բանելով իր անուսներ մեղի է նստացնելով մաթալայի վրա, հարցրեց:

Ի՞նչ բանի վրա էր վրա:

Գեւ մեծ պարտը չէ պատասխանում, Արիկ թուալի որդին առաջ ընկաւ:

Ի՞նչ բանի վրա պիտի վերը, տրուսութեւր սոսց նա, մի առանկին մասնարտութեանը կողմ ընկով կանանց հասարակութեան առջև.— մեծ վեւում էինք այն բանի վրա, թէ ով ում որքան պիտի վեւար, եթէ նրա խորը յաղթող կը նստ գրամայ:

Միթէ պիտի կուսացնելք այսոր, հարցրեց տրուսին ծալուով.— այդ լուս է, մեծք էլ լուս թուճայ կանանց, զարմաւ նա զկայի միւս ինչուսները, որունք բոլորն էլ պատասխանեցին չէ լու ուրախութեանը նոյնպէս ուրախ մոխարեւով:

Պիտի կուսացնելք, պատասխանեց Արիկ թուալի որդին նայն մասնարտութեանը.— Տեսում էր իմ խորը, փիլի է, փիլի, նրա նստարքարը Վրաստանում չը կայ: Բոլոր իշխանութիւնների աչքերը զարման զնկով

մարդ, աւելի նստարքարութեանը նայելով զկայի հոսար.— բայց շատ նստու են, զփուսար է գրամեալ, թէ ում ուչարներն են: — Իս դիտեմ... սոսց Սալաւն խորտանել մոխարով.— մեր ուչարներն են... — Մեր ուչարները այս կողմ չեն բերում: — Այսոր բերել են... — Ի՞նչու համար... հարցրեց թուալը և նրա մայրը զգալի կերպով զոչաց: — Նրա համար որ, զու այտեղ ես... սոսց Սալաւն այժմ աւելի վեւական կերպով: Թուալը ոչինչ չը պատասխանեց, զուրք քարը զցեց, բայց Սալաւն սուր նկատարութիւնից անայտ չը մնաց, որ իր զեղեցիկ ընկերուս մեծ, սերտակ աչքերը լցեցան սրտասուքով: — Ա՛խ, Թուալը զան, ըս հոգուս մաստղ, ես ամենին նպատակ չունի միտարդելու քեզ, Թուալը զան, ինչու ես լաց լինում, անզապար կրկնում էր նա, իր գրիկ մէջ խորտան ունելով Թուալին, որը նկեկեւում սոսց: — Ամենը միտարում են ինձ վրա... զու էլ ես միտարում, Սալաւ, ես քեզ իմ աչքի լայնի պէս սիրում էի... ես քեզանից թագում ոչինչ չունի... ես բոլորը պատմելի քեզ... Ի՞նչ անեմ, Սալաւ, ես էլ աշխատում եմ մտանալ, յուրանան մտանալ ընրան, բայց որ չեմ կարողանում, էլ ինչ անեմ... Արիտրի աչքերը աւելի ես լցեցան սրտասուքով, և նա երեւո ծածկելով երկու մեւքով, զուրք քարը զցած, նստեց մի քարի վրա, չը կամենալով այլ ես առաջ գնալ: Սալաւն ես նստեց նրա մաս, աշխատում էր միթիթալը նրան, ստատիկ փոխանելով իր անզալուսութեան վրա, որով անեղացրեց իր սրեկի ընկերով

